

לדבר שלקום

מיסודו של המלוכין ראש המקובלים הגאון הצדיק רבינו מרדכי שרעבי זיע"א

י-ם	ת"א	ח"פ	כ"ש
4:00	4:18	4:18	4:21
5:15	5:17	5:15	5:18
ר"ת:	5:53		

דבר ה'

טאגת השיעור באתר "עליו" המוקדש רבני מניחי שמואלו שיעור"א

יותר! הרוח כולו שלך...

לשמוע דבר והתעקש שיתנו לו מיד פיצוי בסך אלף ש"ח. האישה, שלא חשה בטוב, הורתה לבעלה לשלם לו את מבוקשו. הבעל, שחשש לבריאותה של אשתו, הסכים ושלם לנהג הפוגע אלף ש"ח טבין ותקילין! חלפו מספר ימים, האישה אשר היתה בשלבי הריון מתקדמים, נזקקה לאישפוז דחוף. לאחר בדיקות, נאמר לה חד משמעית: הריוןך מסכן את חיךך עליך לבצע "הפלה נוספת"! הבעל, שחש שחרב עליו עולמו, פרץ בבכי היסטרי. לקול הבכי, הופיע ראש המחלקה ופנה אל האישה המתייפח ושאלו, מה קרה לו, הבעל, סיפר לו על מר גורלם, שהם חשוכי ילדים ועתה הרופאים קבעו שעל אשתו להפיל פעם נוספת. שואל ראש המחלקה את הבעל אמר: "האם אתה זוכר אותי?". האברך, התבונן ממושכות ברופא אשר לפניו ולפתע נזכר כי הוא האיש אשר התנגש ברכבם והם שילמו לו את מבוקשו, שלא בצדק, רק כדי להימלט ממחלוקת מזיקה. "לא אשכח את נדיבות לבכם" אמר הרופא. אשר הציג את עצמו כמנהל המחלקה והבטיח שיגיש לבדוק את התיק הרפואי ויכנס לעובי הקורה.

תיכף ומיד הזעיק שני רופאים מומחים מבתיהם, כדי לסייע במקרה חריג זה, בו אחוזי ההצלחה שואפים לאפס. בסופו של תהליך ארוך ומייגע, ילדה האישה, בשעה טובה ומוצלחת, בן בריא, לשמחת ההורים והצוות הרפואי.

לאחר מעשה, נתברר שהויתור היה זה שהוביל לכך שיטפלו במקרה שלהם בתשומת לב יתירה וכך זכו לזרע בר קיימא.

אלו שערים פתחנו כשויתרנו...

לא תמיד נוכל לדעת אלו שערים פתחנו כשויתרנו, אך בשמים למעלה רואים את הויתור, רואים את ההקרבה ופועלים בדיוק באותה צורה. נכון, קשה לוותר. הטענות צודקות כל כך - 'זה מגיע לי', 'זה שלי', 'אני אנזק אם אוותר', ועוד טיעונים נכונים ומכובדים. ובכל זאת, הנה עצה טובה: תוותר, יהודי יקר, תוותר. אין לך מושג מה זה יכול להועיל לך, אין לך מושג כמה אתה משפר לעצמך את החיים מעבר למה שנתת לזולתך. אם מישהו לקח לך את המקום בבית הכנסת, עקף אותך ברמזור, דילג עליך בתור, הוא רוצה לבנות ואולי יסתיר לך קצת מאור השמש - זכותך לעמוד על שלך, אבל הרבה יותר כדאי לך לוותר. לפעמים אנשים עשויים לחשוב שהם מפסידים מהויתור. אך הסיפור לעיל מראה שהויתור משתלם, כדאי, יקר ועך... דווקא הויתור, אי העמידה על שלך, ההקרבה למען הזולת, אלה שפותחים לך שערי שמים! שבת שלום.

נמצאנו למדים שהמרוויח הגדול מהויתור זהו האדם בעצמו, שהרי אם רחל לא היתה מוותרת ללאה, והיתה נישאת ליעקב, הרי בסופו של דבר רחל היתה עקרה ויעקב לא היה מביא ממנה שום שבט, ועכשיו שרחל וויתרה "ויזכור אלהים את רחל" זכר לה את הסימנים שמסרה לאחותה, וזכתה להביא מיעקב שני שבטים.

היה לך לחפש מי שיצער אותך!

מכאן אנו רואים כמה גדול כוח הויתור וביטול העצמיות כדי לא לבייש יהודי אחר! בשמים משלמים על כל דבר עד סוף כל הדורות! כי "כל המעביר על מידותיו מעבירים לו על כל פשעיו". המעביר על מידותיו - מעבירים לו על כל פשעיו - ויחשוב כל אדם בליבו, האם לא שווה לי, שימחלו עוונותי בזכות ותרנותי? אם פגעו בי והעלבו אותי - ואני שותק, מבליג, איני מתייחס, עלי להבין כי לטובתי הנצחית עלבונות אלה - הרי הם יסורים, שמזככים את נפשי, וכל הפוגעים בי, הם שליחים משמיים, לטובתי. רבנו חיים ויטל כתב בספר "שערי קדושה" (חלק א' שער ו') "אם עיניי שכל לך היה לך לחפש אחרי מי שיצער אותך, כי חיים אתה מבקש לך".

וכך נמצאנו לרבינו אלעזר אזכרי בספרו "ספר חרדים" שכתב בזה הלשון: (בתחילת הספר) "למה תסבול ייסורים בעולם הזה, ובעולם הבא גיהנום על עוונותיך? - טוב לך, אם תסבול חרפת אנוש - ולא תענהו, ותשמח בייסורים אלה, כי רפואה הם לנפשך, וזרח בחושך אורך".

וכבר כתב ה"פלא יועץ" (ערך "וותרנות") כי מידת הוותרנות בבית צריכה רבה, והיא גזרת יהלום לעניין השלום, ואבן טובה לעניין האהבה...

האלף ש"ח הצילו לו את העובר...

ומסופר על יהודי מהעיר רחובות, אשר אשתו לא זכתה להשלים את הריונותיה, למרבה הצער עברה מספר הפלות. האישה, כבר היתה תשושה מרוב צער גופני ונפשי. בני הזוג, העתירו בתפילות רבות, ולבסוף בשעה טובה ומוצלחת, נפקדה האישה פעם נוספת. הימים חלפו במתח רב וההריון הלך והתקדם. באחד הימים, נסעו בני הזוג במכוניתם. לפתע, ארעה התנגשות עם מכונית חדשה וגדולה מן הצד. למרבה הפלא, מכוניתם הישנה לא ניזוקה כלל ואילו המכונית החדשה, נפגעה מעט בחזית... מן המכונית יצא אדם כועס, שטען כי עליהם לפצותו בגין הנזק שנגרם לרכבו. הבעל טען לעומתו, כי אינו אשם במה שאירע, ובפרט שעל חברת הביטוח לטפל במקרים מעין אלו. אבל האישה, לא היה מוכן

בפרשתנו התורה מספרת על יעקב אבינו שאהב את רחל והיה מוכן לעבוד "שבע שנים" בשביל לקבל את "רחל" לאשה, והקפיד יעקב לומר לבן "אעבודך שבע שנים ברחל בתך הקטנה" בכדי שלבן הרמאי לא ירמה אותו ויביא לו נערה אחרת מהרחוב, או שיחליף שמות לאה ורחל, ואף על פי כן לא הועילו דבריו במאומה ולבן רימה אותו. ולקח את לאה בתו והביא אותה ליעקב.

וכאשר נודע לרחל אמנו שלאה ניתנה ליעקב 'במקומה' אמרה: כיצד יתכן שאעשה את עצמי כלא יודעת ואגרום לבושתה של אחותי, הרי יעקב ישאל אותה מה הם הסימנים והיא לא תוכל להשיב לו! מה עשתה רחל אמנו מסרה ללאה את הסימנים שקבע איתה יעקב. והדבר לא נתפס בשכל אנוש: הרי רחל הייתה יכולה להגיד לעצמה, הרי מחתונה זו עתידים לצאת שנים עשר שבטים, וכל עם ישראל, ואני הכלה המיועדת! הרי יעקב אוהב אותי ובשבילי עבד שבע שנים.

אולם מה עמד בשעה זו מול עיניה של רחל אמנו בושתה וכלימתה של אחותה.. דמה של אחותי ישפך, עכשיו תיכלם אחותי, מה תאמר כשתישאל מה הם הסימנים? על כן החליטה רחל - אני מקריבה את חיי למען אחותי! ומסרה לה את הסימנים.

שתיקה של רחל - עד היכן?

ועוד מספר המדרש (שם) שיעקב, בזמן שעבד עבור רחל שבע שנים, היה שולח מתנות לרחל והיה לבן לוקח את המתנות ומעביר אותן ללאה. לכן אמרה לה לאה "המעט קחתך את אישי" שלאה כלל לא ידעה שיעקב עבד בשביל רחל. ורחל? שומעת ושותקת!!

מי יכול לעמוד בדבר זה? עד היכן יכולה שתיקתה של רחל להגיע, פיסגת המידות! הענווה והשתיקה של רחל אמנו - עד היכן? ועדיין רחל עקרה ובלביה כאב גדול, ומוותרת ושותקת!

אבל אם נתבונן נראה שמי שהרויחה בעיקר מהויתור זה רחל בעצמה ומדוע? רש"י כותב על הפס' (ל, כב) "ויזכור אלוקים את רחל ויפתח את רחמה" מה זכר? זכר לה שמסרה סימניה לאחותה, ונהג עמה מדה כנגד מדה שהיא גרמה שלאה לא תצא בחרפה מבעלה, לכן גם היא תלד ולא תצא בחרפה מיעקב (שפתי חכמים שם אות ד'), ולכן אסף ה' חרפתה וילדה את יוסף.

מבואר שרחל מצד טבעה היתה עקרה! ו"רק" מפני שויתרה ללאה ושתיקה, זכתה להיפקד בבנים...

חובת זהירות הפועל לעבוד בכל כוחו

"וְאֵתְנָה יְדְעֶתָן כִּי בְּכָל כַּחַי עֲבַדְתִּי אֶת אֲבִיכֶן" (לא, ו)

כדרך שמוזהר בעל הבית שלא יגזול שכר עני ולא יעכבנו כך העני מוזהר שלא יגזול מלאכת בעל הבית ויבטל מעט בכאן ומעט בכאן ומוציא כל היום במרמה אלא חייב לדקדק על עצמו בזמן שהרי הקפידו חכמים על ברכה רביעית של ברכת המזון שלא יברך אותה, וכן חייב לעבוד בכל כחו שהרי יעקב הצדיק אמר כי בכל כחי עבדתי את אביכן. לפיכך נטל שכר זאת אף בעולם הזה שנאמר ויפרוץ האיש מאוד מאוד (רמב"ם שכירות פ"ג ה"ז, שו"ע חו"מ שלז, כ).

א. אף על פי שפסקו הרמב"ם והשולחן ערוך (שם) על פי הגמרא שפועל פטור מלברך ברכה רביעית של ברכת המזון, מכל מקום בזמן הזה רשאי וצריך לברך גם ברכה רביעית שאין דרך בני אדם להקפיד בכך, ועל דעת כן שוכרים שיברכו כל ברכת המזון כתיקנה (שו"ע אור"ח קצא, ב).

ב. פועל שעובד ברציפות כמה שעות אם אין לו זמן להתפלל לפני העבודה או לאחריה וכגון שמתחיל לעבוד קודם שהגיע זמן מנחה ומסיים לאחר זמן מנחה, מותר וצריך להפסיק ולהתפלל כל התפילה באמצע העבודה (עיין שו"ע אור"ח סימן קי, סעיף ב).

ג. אבל אם תחילת העבודה היא לאחר שהגיע זמן התפילה, על הפועל להתפלל קודם תחילת העבודה ובמצב כזה אם הגיע לעבודה בלי להתפלל, כיון שיכל להתפלל קודם יתפלל ויקזז את זמן התפילה משעות העבודה או שיתפלל בזמן ההפסקה שמיועדת לצרכים אישיים (פסקי המשפט שלז, ב).

ד. במקום שבעלי בתים לא מקפידים מותר אף לצאת ולהתפלל בציבור, אלא שאם בעל הבית מגלה דעתו בהדיא שלא מרשה לפועל להתפלל בציבור לכאורה רשאי לעכבו (עיין משנ"ב שם סק"ב), וכל שכן אם מקבל הפועל הפסקה לצרכיו האישיים שרשאי בעה"ב לעכבו.

ה. מלמדי תינוקות ופועל שכיר אסור להם לצום ולסגף עצמם כיון שנחלשים ומלאכתם מתמעטת ונמצא שגוזלים את בעלי הבית (עיין שו"ע חו"מ שלז, יט). ומלמד תינוקות או פועל שיודע שחטא ורוצה להתענות לכפר עוונות, יעשה שאלת חכם (עיין כה"ס סופר באו"ח סימן תקעא סק"ד, ויל"ע אם נאמר שס"ס כאשר יתנקה מעוון יועיל לימוד התלמידים, ובספר חסידים אות תריז משמע קצת שאפ"ה לא יתענה).

ו. מלמדי תינוקות ופועלים צריכים לישון בלילה כל צרכם, כדי שביום בעת שמלמדים או עושים מלאכה, יעשו מלאכתם בכח ובנאמנות (ע"פ שו"ע חו"מ שלז, יט, ורמ"א יו"ד סימן רמה, יז), ומכל מקום בימי הסליחות בחודש אלול ועשיית שקמים שעשה קודם יש לומר דחשיב כהתנו מעיקרא ומותר (שו"ת שלמת חיים סימן רל), ומ"מ לא יקומו יום יום אלא ישכימו לפרקים (חזו"ע ימים נוראים, סליחות סעיף ט).

ז. אסור לפועל להפסיק מלאכתו לצורך עסקי הפרטיים כגון לשוחח עם חברו או לדבר בטלפון בזמן העבודה, ובפרט בעת מתן שירות ללקוחות והעושה כן הוא גולן מבעל הבית (פסקי המשפט שלז, ד).

ח. אסור לעבוד להשתמש בטלפון ובשאר הציוד והכלים של המעביד לצרכיו ללא קבלת רשות מפורשת מבעל הבית, ולא מועיל בזה מנהג המקום שכולם נוהגים היתר (שם בשם הלכות בין אדם לחבירו פ"ז סעיף פג).

ט. אף על פי שבגמרא (תענית כג ע"ב) מצאנו שאבא חלקיה לא ענה אפילו שלום לחכמים משום שהיה שכיר יום, מכל מקום בזמנינו אין מקפידים על אמירת שלום וכעין שנתבאר באות א (חשוקי חמד ב"מ צא), ומכל מקום לשוחח אפילו שיחות קצת ודאי שאסור וכנ"ל.

רק על ידי קול התורה מנצחים את עשו

"וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה" (כח, י)

אמר יעקב, אבא לימד אותי כשהקול קול יעקב, אין ידי עשו שולטות, ולכן בשביל להתגבר על ידי עשו, צריך את "הקול" של יעקב, שזהו לימוד התורה הקדושה. לכן הלך יעקב ללמוד בבית המדרש של שם ועבר, ונשאר שם ארבע עשרה שנה כמנין י"ד (כדאייתא במגילה יז), כדי להחליש ולשבר את "היד" של עשו, וכל אותן י"ד שנה לא ישן על המטה (בראשית רבה פרשה ס"ח סי' י"א).

וכל זה מרומז בכתוב "ויצא יעקב מבאר שבע", "מבאר שבע", ראשי תיבות שם. "יעקב מבאר שבע" סופי תיבות עבר. שהלך ללמוד תורה בבית מדרש של "שם" בן נח, ונכדו "עבר", שהם ראו את כל צרות דור המבול והטומאה הגדולה שקדמה למבול, והתגברו על הכל והיו צדיקים ועסקו בתורה, לכן הלך יעקב ללמוד ממעשיהם, לקבל מהם הדרכה כיצד להתמודד עם הטומאה הגדולה של לבן הארמי.

לכן מילוי המילה "עשו" היא עי"ן שיי"ן וי"ו עולה בגימטריא "קול", ללמדנו שמונעים את עשו מלהזיק לעם ישראל על ידי "קול" התורה, ולכן הלך יעקב לישבת שם ועבר ולמד שם ארבע עשרה שנה (בעל הטורים עה"פ).

לשמור על הראש מדעות והשקפות זרות

"וַיִּקַּח מֵאֲבֵנֵי הַמָּקוֹם וַיִּשֶׂם מְרֹאֲשֵׁתָיו" (כח, יא)

מורנו ראש הישיבה מקשה בספרו קול יהודה (ויצא עמ' קמ"א) מדוע יעקב שם אבנים רק מסביב לראשו הרי ממה נפשך אם פחד יעקב מפני חיות רעות, למה רק על ראשו פחד, והלא על כל הגוף היה לו לפחד ולשים אבנים סביב כל גופו ואם לא פחד מחיות רעות מדוע מסביב לראשו שם?

ומבאר דאה"נ יעקב אבינו לא פחד מהחיות הרעות הגשמיות, אלא פחד מחיות רעות ברוחניות שהם הדעות הרעות וההשקפות הזרות שבראש וזוהו פחד יעקב שמא יתקלקל הוא או בניו במשך כל שנות קיום עם ישראל מדעות והשקפות זרות, ופן יכנס בראש דעות מינים ואפיקורסים, ואז הסכנה היא לראש. לכן, יעקב אבינו בודעו זאת, לקח מאבני המקום, שהם אבנים קדושות של בית המקדש להגן על הראש, כי שם עיקר הפחד, ואז אם השכל שמור, אין חשש מחיות רעות, ועם ישראל חי וקיים בקדושתו ובטהרתו. ומעשה אבות סימן לבנים וכמו שמלמדנו הרמב"ן (פרשת לך לך יב, ו)

יש זמנים ואופנים שיש בהם עת רצון עליון במיוחד לקבלת תפילות ותחנונים

"וַיִּיקַץ יַעֲקֹב מִשְׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר" (כח, טז)

בעל הטורים כותב על הפסוק 'ויקץ יעקב משנתו ויאמר 'סופי תיבות' צבור, לומר לך שאין תפילתו של אדם נשמעת אלא בציבור'. וכן כתב בספה"ק 'מגלה עמוקות' (ד"ה או והנה באר). והוסיף ש'צבור' הוא בגימטריא 'רחמים' (298), לרמז על התעוררות הרחמים בעת תפילת הצבור. ובה מפרש את כל לשון הפסוק 'ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש ה' במקום הזה ואנכי לא ידעתי', ר"ל, אכן יש ה' במקום הזה - היינו כשמתפלל בצבור אז יש בלי ספק ה' שהוא מקור הרחמים, אבל "ואנכי" - כשאני בעצמי מתפלל לא ידעתי אם יש ה', כי תפילת היחיד זקוקה לעת רצון.

עלות השחר הוא זמן מסוגל לתפילה

עוד כתב 'בעל הטורים' (כח, יז יח) 'זוהו שער השמים' וסמך ליה 'וישכם' - לומר שבעלות השחר פותחין שערי שמים, והוא זמן טוב לתפילה'.

סגולות ליראת שמים ולבנים צדיקים

ב. יאהב תלמידי חכמים ויכבד תלמידי חכמים (גמ' שבת כב ע"ב).
ג. יכוין היטב בברכות התורה כשאומר "ונהיה אנחנו וצאצאנו וכו'" (סגו"י ב, מה בשם ימלט נפשו).

תלמיד חכם אע"פ שאינו זקן, וגם יקום מפני מי שעבר גיל שישים אע"פ שאינו תלמיד חכם (נפלאים מעשיך י, ה).
לבנים צדיקים: א. יזהרו בנר שבת ונר חנוכה להדר במה שאפשר בכלי דהיינו הפמוטים בשמן ובפתילות (גמרא שבת כב ע"ב).

ליראת שמים:
סגולה לאדם להיות ירא שמים, שיזהר במצות עשה של "מפני שיבה תקום והדרת פני זקן" דהיינו שיקום לפני כל

רבי שלום הדאיה זצ"ל - י"ג כסלו

בעיר ארס צובא, בשנת תרכ"ז, נולד רבי שלום לאביו החסיד "איש תם וישר וירא אלקים" "המדוכה ביסורין קשים" רבי משה חיים "בן הישישי צדיק תמים עזרא הדאיה" אשר היה נוהג לחתום את שמו "עבד אל וואחד" (עבד אל אחד) ולאמו "הצדקת הכשרה" מרת סבתיה.

בהיותו בן ג' שנים, הלך לעולמו בדמי ימיו אביו החסיד רבי משה חיים, ונתגדל על ברכי אמו האלמנה מרת סבתיה, ואם אמו מרת רחל, בתו של רבי יצחק עטייה, אשר שימשו לו משען ומשענה והתמסרו ללא ליאות למען חינוכו, קורת רוח ושלמות נפש נכונו לו בצילם, הללו טיפוחו ומילאו מחסורו, הרעיפו עליו טללי נחומים. תקופת זוהר זו נמשכה מספר שנים, עד הגיעו לגיל שבע. מאז ואילך, קשתה על אמו האלמנה, עבודת המחיה, והפרוטות המעטות שהרויחה תמורת עבודתה המפרכת לא השביעו את נפש בנה. כך לא נותר מנוס בידי הבן, הרך והענוג, אלא לצאת ולפשוט יד במלאכה, למען החיות את נפשו. כשלבנו מלא צער ועגמה על שנאלץ לפרוש מלימודיו כדי להמציא לעצמו מקור פרנסה. ואולם מן השמים סיבבו שלא יבצע את מחשבתו אשר חשב, אחד ממכרי אביו החסיד - החכם באשי רבי שלמה צ'פדייה, אשר הגיעה אליו השמועה, נחלץ לעזרתו והשפיע עליו להניאו ממחשבתו, גם נגידי וגבירי ארס צובא, משפחת השרים לבית אלטראס והנגיד והעסקן רבי שמואל סילווריה ובנו רבי אהרן סילווריה, שנודעו בצדקת פזרונם וחסידותם, עמדו לימינו לתמכו, ומילאו מחסורו ביד נדיבה.

סיפר לנו חכם יעקב הדייה בנו של חכם עזרא הדאיה שהוא נכדו שכאשר היה בגיל 3-4 לא הרגיש טוב והיה מאושפז בבית החולים הצרפתי ולא היה יכול לקום מהמטה ולילך ואמו כל הזמן עומדת על ידו ובוכה ושם היו עושים לילדים קרחת מפני הכינים ואמו של חכם יעקב לא רצתה שיעשו לו התספורת כי רצתה לראות כיצד קבוצותיו סדורות תלתלים והאחות אמרה לרופא שהאמא לא רוצה לגלח את ראשו, שומעת האמא שהרופא אומר לא צריך כי אין לילד הזה אפילו חודש לחיות אל"כ תניחי להם. שמעה את זה ורצה לחכם שלום לספר מה אמר הרופא והשיב הרב דברים בטלים ומיד הגיע לבית החולים וערך תפילה והילד קם על רגליו בריא ושמוח וב"ה חי קיים ומאריך ימים טובים.

עוד סיפר לנו הרב הנז' כי בכל יום שיש אח"צ היה הולך הרב לשוק מחנה יהודה וקונה הפירות שנשאר אצל הירקנים ומחלק אותם לנצרכים כיון שבאותו זמן היה עניות גדולה והיה קשה מאד לקנות לכבוד שבת.

עוד סיפר לנו שכאשר עברו מעיר העתיקה כיון שנחרבה עיר העתיקה לאחר הפצצות היה עשיר אחד שנתן לחכמים דירה בשכונת הבוכרים כדי שיהיו קרובים לבית הכנסת שמכוונים כוונות רחובות הנהר הנקרא ישכרוב בבניין הרב לא היה שם אלא הלך לגור בכוחות עצמו בשכונת אוהל משה אמרו לו מדוע כך אמר כאן טוב לי כי אני לא יודע "לדינו" ספרדית ולכן לא שומע לשון הרע ולא מדבר לשון הרע.

עוד סיפר לנו הרב הנז' כי מ"ר רבי מרדכי שרעבי זצוק"ל כידוע היה לומד אצל ר' שלום הדאיה זצוק"ל בבוקר לומד אצלו בבית-אל אחצה"צ למדנו בבית הכנסת הגרוג'ים ורבנו מרדכי שרעבי זצוק"ל בא גם שם ללמוד ואחרי שבועיים בא אליו הגבאי ואמר לו אתה לא יכול להשאר כאן כי אין לנו תקציבים ואז אמר הרב לר' שלום שהוא לא יכול לבוא כי אמרו לו שאין כסף, קרא הרב לגבאי ואמר לו יש כסף חצי ממני תיתן לו וכך היה שמונה חודשים ואח"כ יסתדר.

שאלה: עליתי לספר תורה וראיתי שכל האותיות י' אינם מתנוגים, האם הספר תורה כשר? תשובה: כשר לכתחילה, משום שאותיות בד"ק חי"ה אינם צריכים תיג, ואף שנוהגים לכתחילה לתייג (קול יעקב סי' לו ס"ק טו) מכל מקום הרבה סופרים חוששים לשינוי צורת האות ולא מתנוגים את האות י'.

שאלה: האם אפשר להתפלל כנגד חלון שרואה בנוהא שלז?

תשובה: אפשר להתפלל שמונה עשרה כנגד חלון סגור אף בשעות הלילה ורק כנגד ראי אין להתפלל ואם יכול לסגור הוילון עדיף טפי וה"ה שליח ציבור (ילקו"י תפלה ח"א עמ' ריא וכן ח"ב עמ' קצג).

שאלה: האם מותר לעמוד שמונה עשרה אחורי רבו? תשובה: לא יתפלל בצד רבו מובהק ולא אחורי רבו מובהק ולא לפניו והוא הדין לאביו, אלא יתרחק מהם ד' אמות שהם 1.92 מטר, ואם התרחק ד' אמות מותר להתפלל לפני רבו אפילו שאחוריו כלפי רבו. והדין כן גם כשמתפללים בציבור. ואם רבו מתפלל במקום מוגבה כמו על בימה מותר לעמוד אפילו בסמוך לו ממש (ילקו"י תפילה ח"א עמ' רלב).

שאלה: האם אפשר לצרף אדם העומד מאחורי חלון או מחיצה של זכוכית למניין?

תשובה: מחיצה של זכוכית מעכבת את העומדים משני צידיה מלהצטרף משום דהוי מחיצה י' טפחים (ועיין ילקו"י תפלה ח"א עמ' רפא).

[הרבנים המשיבים:] הרב שלמה חיים אלימלך, הרב יעקב דניאל הנסב והרב ינון שמש שליט"א

גלות אדום וישמעאל

בקבלה מבואר כי כלל ישראל הם צורת אדם שלימה, וכנגדם עומד אדם בלייעל הוא צד הרע של הסט"א, ומהם באו הגלויות לישראל בסוד ושפחה כי תירש גבירתה, כי אכן המלכות האמיתית היא שייכת למדת המלכות היא הספירה העשירית שבעשר ספירות, ונקראת 'כנסת ישראל', והיא היא השכינה הקדושה השוכנת בתוך כל אחד ואחד מישראל, אולם כאשר עם ישראל חטאו, התגבר צד הרע ושכינה הלכה לה בגלות עם ישראל, ונלקחה המלכות מעם ישראל וניתנה לד' אומות, וכאשר מבואר כי ראשו של אדם בלייעל זה הוא בבל, כמו שאמרו בספר דניאל (ב לה) לנבוכדנצר "אנת הוא רישא דדהבא", ולאחר מכן ניטלה המלכות מבבל וניתנה למדי ופרס שהם סוד שתי הזרועות, ולאחר מכן ניתנה ליוון שהם בחינת הגוף, ואח"כ לאדום וישמעאל שהם סוד שתי הרגליים.

ואמנם כל ד' המלכויות הם לקחו את המלכות של ישראל ומלכו על ישראל כעונש, אך ישמעאל הם בסוד תוספת על מלכות אדום ואינם מולכים על ישראל. וסוד הדבר מבואר בזהר הק' סוף פרשת וארא, כי שרו של ישמעאל עמד לפני הקב"ה במשך מאות שנים וטען כי כל מי שנימול יש לו חלק בשמו יתברך, וכיון שהקב"ה כרת ברית עם

אברהם לתת לו ולרעו את הארץ על ידי מצות המילה, א"כ גם לישמעאל לטענתו מגיע הארץ, ואכן המתבונן היום יראה כי ישמעאל אינם באים מכח מלכות, ואינם מעבדים מישראל את המלכות והשליטה, אלא הם מונעים ממנו את האפשרות לקבל את הארץ שתהיה שלנו, ואנו בגלות כי סיום הגלות צריכה להיות בכניסתנו לארץ ובקיבוץ כל נידחנו לארץ הקדושה, אך הם מעבדים על כך.

וידוע כי המלאך אמר להגר "וקראת את שמו ישמעאל כי שמע ה' אל ענייך", אבל כשנולד ישמעאל כתוב ויקרא אברהם את שם בנו אשר ילדה לו הגר ישמעאל", וקרא לו כן מעצמו, ובפרקי דרבי אליעזר (פרק לב) מבואר: ולמה נקרא שמו ישמעאל, שעתיד הקב"ה לשמוע בקול נאקת העם ממה שעתידים בני ישמעאל לעשות בארץ באחרית הימים, לפיכך נקרא שמו ישמעאל, שנאמר ישמע אל ויענם (תהילים נה כ).

נמצא שבשמו של ישמעאל מונח גם זכות קיומו שהיה בזכות תפילת הגר, אך גם מונח בו מה שישמע ה' את תפילתו ממה שעתיד ישמעאל לעשות לעם ישראל באחרית הימים, שזהו זמן הגאולה, וכמו שבגאולת מצרים כתוב וישמע אלהים את נאקתם, כך גם עתה ישמע השי"ת את תפילתו ויגאלנו במהרה גאולה שלימה, על כן עלינו להתחזק הרבה בתפילה ותחנונים לפניו ית' על הגאולה בתפילה מעומק הלב, ובידיעה שאין לנו על מי להשען, לא על כיפת ברזל, ולא על חיצים ובליסטראות, ורק מידי יתברך ניושע ישועת עולמים בב"א.

תפילות מו"ר שליט"א ובקורות הצדיקים לרגל המצב

במרת המכפלה

הרש"ט הקדוש

רבי מרדכי שרעבי

רבי שמעון בר יוחאי

שמעון הצדיק

בס"ד

הצנח ללחמה מהמלחמה? בידך הרבו!

החזיתים
ג'יאר איסלאמי
סוריה
עירק

היובאללה
המלאט
אין

פרטים בקרוב...

עלון זה יוצא לאור ע"י ישיבת המקובלים "נהר שלום" תכב"ץ רח' שילה 6 ירושלים ניתן להשיג בטלפון: 02-6222560 | ניתן לקבל את העלון מידי שבוע לתיבת המייל, ע"י שליחת בקשה למייל: m6222560@gmail.com לתרומות או למסירת שמות לפדיון נפש ע"י מקובלי ורבני הישיבה בטלפון: 02-624-9000

פדיון נפש

בכוונות הרש"ט ע"י מו"ר המקובל
רבי בניהו שמואלי שליט"א

למסירת שמות 02-6222-560

"ופדיון נפש זה הוא תועלת ותרופה לכל צרה שלא תבוא ובפרט לחולים שיתרפאו במהרה, וכבר היו מנסים ובודקים אותנו יותר מאלף פעמים, והיה מועיל בעזרת ה' תכף באותה שעה, והייתה ניכרת תועלתו ותרופתו לכל אדם והיו אומרים מה גדלו מעשיך ה'" (פרי עץ חיים)